

Els pilots de l'aterratge (forçós) a la realitat

ENRIC HERNÁNDEZ

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 15.06.08

Hi ha polítics que s'emboliquen amb les paraules --"desacceleració econòmica", "miembros y miembros", "captació temporal d'aigua"...-- i altres a qui se'ls entén tot. En temps d'ànsia, com els que viu aquesta Espanya sacsejada per una crisi per a la qual no la van preparar -- almenys, psicològicament-- els governants, s'agraeix que hi hagi ministres que diguin les coses pel seu nom i donin la cara. Fins i tot quan corren el risc que els en facin una de nova.

Enmig del marasme governamental, abans latent i finalment patent davant l'aturada salvatge d'un grup de transportistes tan minoritari com radicalitzat, només ha emergit una veu per espantar els piquets i tranquil·litzar la ciutadania: la de Rubalcaba. Tot i que tard, el titular d'Interior va desactivar dimecres la bomba de dispersió d'aquesta violenta protesta, que incendiava les carreteres i amenaçava de paraitzar tot Espanya. Només va caldre que anunciés el que era obvi, que la policia actuaria amb "contundència" davant els violents i en defensa dels drets de la resta, perquè l'aturada perdés gas i els mercats tornessin a proveir-se.

¿Per què no va exhibir el Govern aquesta mateixa fermesa abans que els camioners s'ensenyorissin del país? ¿Potser ignorava el potencial intimidatori d'un sector tan atomitzat com el del transport? Sense excloure la hipòtesi de la imprevisió, tot indica que Zapatero no estava anímicament preparat per posar fi a un conflicte social que, a més, ha

il·lustrat la fondària d'una crisi que el president, amb escàs èxit, s'obstina a relativitzar.

A l'esquerra espanyola, presa de prejudicis heretats de la resistència antifranquista, l'acostuma a acomplexar l'exercici del monopoli de la força reservat a l'Estat. A això s'hi ha sumat la por d'erosionar el maleït tarannà, aquesta imatge bondadosa que Zapatero es va fabricar en l'oposició per aglutinar els ofesos per la rudesia d'Aznar. Que Rubalcaba trenqui motllos i sintonitzi amb una ciutadania necessitada de certeses el mostra com un dels pilots de l'aterratge --forçós de totes totes-- del Govern a la nova realitat espanyola, molt allunyada de la propaganda electoral prèvia al 9-M.

També Corbacho ha iniciat aquest audaç però inajornable gir pragmàtic. Mentre altres ministres emulen l'estruc a l'espera que passi la maroma, ell promou una reforma restrictiva de la llei d'estrangeria que, a part de vigoritzar el flàccid discurs del PSOE, complaurà les capes socials que, sobretot en temps de vaques magres, competeixen amb els immigrants per uns serveis que l'Estat a penes està en condicions de prestar.

No falten ministres disposats a baixar dels núvols i trepitjar el mateix terra que la resta dels espanyols. Ara només falta que el comandant es posi al capdavant de l'aeronau.